

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ה"ה דאפילו איסורא נמי ליכא, ואידיי דבעי למיתני סיפא אבל חייבין, תנא נמי רישא אין חייבין.											◊	!	צח.
הא דאמור רבנן אין אב למצרי, לא תימא משום דשופי בזמה, דלא ידיע, אבל ידיע - חיישינן, אלא אפילו דידיע נמי לא חיישינן, דהא שני אחין תאומים, דטפה אחת היה ונחלקה לשנים, וקתני סיפא: לא חולצין ולא מייבמין, ש"מ אפקורי אפקריה רחמנא לזרעיה, דכתיב: (יהזקאל כ"ג) בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם.	רבא:										◊	■	צח.
מעשה בניפטיים הגר שנשא אשת אחיו מאמו, ובא מעשה לפני חכמים, ואמרו: אין אישות לגר	ת"ש, דאמר רבי יוסי:										◊	◊	צח.
ואלא גר דקדיש, ה"נ לא תפסי בה קדושין											◊	◊	צח.
אלא אימא: אין איסור אשת אח לגר											◊	■	צח.
מאי לאו דנסבא אה כשהוא גר											◊	◊	צח.
לא, דנסבא כשהוא עובד כוכבים.											◊	!	צח.
כשהוא עובד כוכבים, מאי למימרא?											◊	◊	צח.
מהו דתימא, ליגזור כשהוא עובד כוכבים אטו כשהוא גר, קמ"ל.											◊	!	צח.
כשהלכתי לכרכי הים, מצאתי גר אחד שנשא אשת אחיו מאמו	ת"ש, דאמר בן יאסיין:										◊	◊	צח.
אמרתי לו: בני, מן הרשך?											◊	◊	צח.
אמר לי: הרי אשה ושבעה בניה, על ספסל זה ישב ר' עקיבא ואמר שני דברים: גר נושא אשת אחיו מאמו, ואמר: (יונה ג') ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר - שנית דברה עמו שכינה, שלישיית לא דברה עמו שכינה											◊	◊	צח.
גר נושא אשת אחיו מאמו	קתני מיהת:										◊	■	צח.
מאי לאו דנסבא אחיו כשהוא גר											◊	◊	צח.
לא, דנסבא כשהוא עובד כוכבים.											◊	!	צח.
מאי למימרא?											◊	◊	צח.
מהו דתימא, נגזור כשהוא עובד כוכבים אטו כשהוא גר, קמ"ל.											◊	!	צח.
ומי מהימן?											◊	◊	צח.
כל תלמיד חכם שמורה הלכה ובא, אם קודם מעשה אמרה - שומעין לו, ואם לאו - אין שומעין לן	והאמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב:										◊	■	צח.
איבעית אימא: מורה ובא היה											◊	!	צח.
ואיבעית אימא: משום דקאמר הרי אשה ושבעה בניה											◊	!	צח.
ואיבעית אימא: שאני הכא, דקאמר מעשה אחרינא בהדה.											◊	!	צח.
ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר - שנית דברה עמו שכינה, שלישיית לא דברה עמו.	אמר מר:										◊	■	צח.
והא כתיב: (מלכים ב' י"ד) הוא השיב את גבול ישראל מלבא חמת עד ים הערבה כדבר ה' אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא											◊	◊	צח.
על עסקי גינור קאמר.	רבינא:										◊	!	צח.
הכי קאמר: כדבר ה' אשר דבר ביד עבדו הנביא, כשם שנהפך לנינוה מרעה לטובה, כך בימי ירבעם בן וואש נהפך להם לישראל מרעה לטובה.	רב נחמן בר יצחק:										◊	!	צח.
גר שהיה לידתו בקדושה והותרו שלא בקדושה - יש לו שאר האם ואין לו שאר האב כיצד? נשא אחותו מן האם - יוציא, מן האב - יקיים, אחות האם מן האם - יוציא	ת"ש:										◊	■	צח.
מן האב - רבי מאיר אומר: יוציא	[רבי מאיר]										◊	◊	צח.
יקיים	חכמים:										◊	◊	צח.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
יבמות-האשה רבה	מאן דאמר										
כל ערוה שהיא משום שאר האם - יוציא, משום האב - יקיים	שהיה רבי מאיר אומר:									ז	צח:
ומותר באשת אחיו ובאשת אחי אביו, ושאר כל העריות מותרות לו - לאיתוויי אשת האב										ז	צח:
נשא אשה ובתה - כונס אחת ומוציא אחת, לכתחלה לא יכנס										ז	צח:
מתה אשתו - מותר בחמותו										ז	צח:
אסור בחמותו	ואיכא דתני:									ז	צח:
מותר באשת אחיו	קתני מיתה:									ז	צח:
מאי לאו דנסבה אחיו כשהוא גר										ז	צח:
לא, דנסבה כשהוא עובד כוכבים.										!	צח:
מאי למימרא?										ז	צח:
מהו דתימא, ליגזור כשהוא עובד כוכבים אטו כשהוא גר, קמ"ל.										!	צח:
נשא אשה ובתה - כונס אחת ומוציא אחת, לכתחלה לא יכנס.	אמר מר:									■	צח: <
השתא אפוקי מפיק, לכתחלה מיבעיא?										ז	צח:
התם קאי, והכי קאמר: הך דאמור רבנן יקיים, לכתחלה לא יכנס.										!	צח:
מתה אשתו - מותר בחמותו										■	צח: <
אסור בחמותו.	ואיכא דתני:									■	צח: <
חדא כר' ישמעאל, וחדא כר' עקיבא										■	צח:
מאן דאסר - כר' ישמעאל										■	צח:
חמותו לאחר מיתה באיסורא קיימא	דאמר: [רבי ישמעאל]									■	צח:
וגבי גר גזרו ביה רבנן										■	צח:
ומאן דשרי - כרבי עקיבא										■	צח:
חמותו לאחר מיתה קלש ליה איסורא	דאמר: [רבי עקיבא]									■	צח:
וגבי גר לא גזרו ביה רבנן.										■	צח:
חמש נשים שנתערבו ולדותיהן, הגדילו התערובות ונשאו נשים ומתו - ארבעה חולצין לאחת ואחד מייבם אותה, הוא ושלושה חולצין לאחת ואחד מייבם, נמצאו ארבע חליצות וייבום לכל אחת ואחת.										■	צח: מ
ודוקא מיחליץ והדר יבומי, אבל יבומי ברישא לא, דקפגע ביבמה לשוק.										■	צח: ג
מאי הוא ושלושה חולצין לאחת?										ז	צח:
דלא תימא ליבמניהו חד לכולהו, אלא כל חד וחד מייבם חדא דלמא מתרמיא ליה דידיה.										!	צח:
מקצתן אחין ומקצתן שאין אחין. האחין חולצין, ושאין אחין מייבמין.	תנו רבנן:									■	צח:
מאי קאמר?										^	צח:
הכי קאמר: מקצתן אחין מן האב ומקצתן אחין מן האם - אחין מן האם חולצין, ואחין מן האב מייבמין.	רב ספרא:									!	צח:
מקצתן כהנים ומקצתן שאינן כהנים - כהנים חולצין, שאינן כהנים מייבמין.										!	צח:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	■ statement-מימרא challenge-קושיא- ^ question-שאלה ! answer-תירוץ ■ proof-ראיה
מקרא-key:	

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מקצתן כהנים ומקצתן אחין מן האם - אלו ואלו חולצין ולא מייבמין.									!	◇		:צח